

حجت الاسلام سید جعفر شیرازی طالب المعرف

✿ مقدمه :

عظمت، برتری و فضیلت قرآن کریم بر سایر سخنان مانند برتری خداوند
بریندگانش می باشد.^(۱)

این کلام پیامبر اعظم ﷺ است که قرآن از همه چیز جز خدا افضل است.^(۲)
پروردگار عالم که پیامبر عظیم الشأن اسلام را خاتم و اشرف پیامبران خود
قرارداد به تبع آن، امت اسلامی را اشرف امت های دیگر و قرآن را بینامه ای
برای تعالی مسلمانان نازل فرمود تا با تمسک به آن، قله های رفیع انسانیت،
عزّت، سر افزایی و کمال را فتح نمایند و به سعادتمندی دنیا و آخرت برسند.

قرآن حبل المتنین ناگستینی و پویای الهی است که از منشاً عزّت و حکمت
آویخته شده است و اگر امت اسلام به این حبل المتنین الهی تأسی و تمسک پیدا
کند و با آن مأнос و مرتبط و همراه گردد، به منازل عالیه رشد و کمال خواهد
رسید. اما متأسفانه قرآن کریم با تمامی شکوه و عظمت و کار آمدی اش نه تنها به

صورت شایسته حفظ و احیاء نشده بلکه در جوامع اسلامی با دست‌های پیدا و ناپیدای دشمنان مهجور و متروک مانده و اگر به قرآن هم پرداخته می‌شود، بیشتر به ظواهر و استفاده‌های ابزاری بوده تا استفاده محتوایی و عملیاتی از قرآن کریم.

در این مقاله ابتدا به مراتب مهجوریت قرآن کریم پرداخته و آنگاه راهبردها و راهکارهای تعلیمی پیامبر اعظم و اهل بیت عصمت و طهارت صلی الله علیه و آله و سلم برای مقابله با مهجوریت قرآن کریم رامطرح نموده ایم؛ به امید آنکه در سال پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم میثاقی مستمر و پایدار با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بیندیم و متعهد به احیاء قرآن کریم در تمامی ابعاد و شرائط گردیم تا اسم ما جزو مهgorکندگان قرآن، که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم از آنها شکوه و شکایت می‌کند، نباشد.

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَارَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾^(۱)

و در آن روز رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در پیشگاه خداوند از امت شکوه و شکایت می‌کند و می‌فرمایند: «بار الها تو آگاهی که امت من این قرآن بزرگ تو را به کلی متروک و رها کرده و پیرو افکار غیر الهی گشته اند».

○ کلید واژه: مراتب مهجوریت قرآن کریم؛ نمودهای مهجوریت از زبان قرآن؛ راهکارها و راهبردهای پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم و اهل بیت صلی الله علیه و آله و سلم در مقابله با مهجوریت قرآن.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

✳ مراتب مهجوریت قرآن کریم:

با دققت در متن جامعه در می‌یابیم که امروزه قرآن حتی در میان مسلمانان و جوامع اسلامی مهجور است، بعضی حتی جلد قرآن را ندیده و روزی یک بار به آیات آن نگاهی نمی‌کنند، بعضی توان تلاوت آن را ندارند، بعضی استماع و انصات^{*} صحیحی ندارند بعضی از اسرار مفاهیم آن محروم اند و بعضی به آن

* انصات: سکوت برای گوش دادن

عمل نمی کنند و بهره برداری لازم از قرآن را ندراند این مهجوریت شکایت پیامبر اکرم ﷺ را در قیامت به دنبال دارد. که می فرماید:
«پروردگارا همانا قوم من این قرآن را کنار زدند.»^(۴)

اگر به سوی قرآن می رویم و نسبت به آن احساس بیگانگی و غربت داریم و حلاوت آن را درک نمی کنیم و فهم صحیح و کارآمدی از آیات در زندگی ما جاری نیست و موجبات تغییر و تحول در ما و زندگی ما نمی شود؛ باید بدانیم که هنوز خود را پاک و طاهر نساخته ایم و هنوز لیاقت مُصاحبیت با قرآن را نیافته ایم. باید بدانیم که ما افکار غیرقرآنی خود و دیگران را برکلام الهی ترجیح می دهیم و به آن کلام الهی اعتماد و اطمینان نداریم. باید بدانیم دریچه های قلب و روحان را به سوی نور قرآن بسته ایم و صرفاً آن را لفظه زبان کرده ایم.

باید بدانیم که خضوع و خشوع در برابر قرآن نداشته و صرف رفع تکلیف با آن مرتبط شده‌ایم. باید بدانیم که قرآن، فقط کتاب تلاوت و تجوید و حفظ و مسابقه نیست و باید رابطه‌مان را با آن اصلاح کنیم.

قرآن مجموعه ای از آیات است و آیه به معنای نشانه است، نشانه برای نشان دادن راه است که انسان راه را برود، نه آنکه پای نشانه بنشیند.

آنچه از تلاوت و ترتیل و تجوید مهمتر است، تدبیر و تفکر در آیات برای حرکت در مسیر الهی است. خداوند تدبیر در قرآن را لازم شمرده و کسانی را که اهل تدبیر نیستند، توبیخ کرده است. «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَفَالُهَا»^(۵) «آیا بردل‌ها قفل خورده است که در قرآن تدبیر نمی‌کنند.»

دستور تدبیر برای همه عصرها و نسل هاست تا کسی گمان نکند همه نکات قرآن را پیشینیان فهمیده‌اند و دیگر جایی برای تدبیر و تأمل نیست. قرآن باید محور عقیده، عمل، اخلاق، سیاست، اقتصاد، جنگ، صلح، قانون و روابط ما باشد. «قرآن» را باید همانند «نمای» به پا داشت. خداوند درباره اهل کتاب می فرماید:

«اگر آنان تورات و انجیل و آنچه را که به سوی آنان نازل گردیده، به پا دارند، از هر سو نعمت‌ها بر آنان سرازیر می‌شود.»^(۷)

با اینکه قرآن نا اهلان را به حیوان و جماد تشییه کرده و کلماتی نظریز: «کمثل الحمار»^(۸)؛ «کمثل الكلب»^(۹)؛ «کالاعجارة»^(۱۰) درباره آنان به کار برده است ولی درباره کسانی که کتاب آسمانی را به پا نمی‌دارند، می‌فرماید: «يا اهـ الكتاب لـسـتم عـلـى شـيـعـتـي تـقـيمـوا التـورـة»^(۱۱) «اہل کتاب، هیچ و پوچید مگر آنکه کتاب آسمانی را به پا دارید.»

به راستی آیا ما قرآن را به پا داشته‌ایم؟ آیا راه و روش زندگی ما بر اساس قرآن است؟ چرا ما توصیه‌های خالقمان را نمی‌خوانیم و در آن تأمل نمی‌کنیم؟ رسول الله ﷺ فرموده‌اند: «هر کس از قرآن برگردد ناچار در آتش سقوط خواهد کرد.»^(۱۲)

»... انْ قَوْمٍ أَتَخْذَلُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا«^(۱۳)

با بررسی آیات و روایات، مراتب مهجوگیت قرآن کریم در جامعه بدین ترتیب است:

- ✿ مهجوگیت جلد قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت قراثت و تلاوت عاشقانه قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت درک مفاهیم قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت درک استماع و انصات صحیح قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت تدبیر و تفکر در آیات قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت عمل به آیات زندگی ساز قرآن کریم.
- ✿ مهجوگیت بهره برداری عالمانه از قرآن و تولید فکر و اندیشه.

»وَالَّذِينَ يُسْكُونُ بِالْكِتَابِ«^(۱۴)

قابل توجه است که مراتب تمسک و توسل به قرآن کریم در آیات روایات اینگونه ذکر شده است:

- اعتقاد و ایمان کامل به اعجاز، کمال، سلامت، تحدی و تبیان قرآن کریم.
- قرائت و تلاوت عاشقانه که موجب تغییر و تحول در انسان بشود.
- تدبیر و تفکر و اندیشه‌ورزی بر آیات و فهم صحیح از برنامه زندگی.
- عمل آگاهانه و منطبق با واقع از آیات و حیانی در متن زندگی فردی و اجتماعی.
- بهره‌برداری عالمانه از قرآن و تولید افکار و اندیشه‌های قرآنی.

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوَّنُهُ حَقُّ تِلَاقِهِ﴾^(۱۵)

قرآن کریم مراتبی را که به عنوان حق تلاوت مطرح می‌سازد بدین ترتیب است:

- ترتیل آیات قرآن کریم (تلاوتی که استمع و انصات را در خود دارد).
- تفکر و تفکر بر معانی و مفاهیم آیات نورانی قرآن کریم.
- تعلم و یادگیری احکام و آداب قرآن کریم.
- عمل به اوامر قرآن و پرهیز از نواهی قرآنی.
- تعهد به حفظ حدود قرآن کریم.

شایان توجه است که اگر مراتب تمسک به قرآن کریم و حق تلاوت آن محقق نگردد ما در مسیر مهجویریت و به حاشیه رانی قرآن از متن، حرکت کرده ایم.

﴿نَمُوذَاهَى مَهْجُورِيتِ قَرْآنِ كَرِيمِ ازْ زِبَانِ قَرْآنِ﴾

♦ کتمان دلایل و حقایق روشن قرآنی:

کسانی که آیات و بیتات روشن و هدایت آفرین قرآن کریم را کتمان می‌کنند و به آن کفرمی ورزند:

﴿أَنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ ...﴾^(۱۶)

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكُفِّرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ...﴾^(۱۷)

♦ بی اعتمانی به احکام و اوامر قرآنی:

و هنگامی که رسول الله ﷺ به سراغشان آمد و او با نشانه‌هایی که نزد آنها بود مطابقت داشت جمعی از آنان که به آنها قرآن داده شده بود کتاب خدا را پشت سر افکنندند گوئی که هیچ از آن خبر ندارند.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْذَلَنَا مُصَدِّقًا ...﴾ (۱۸)

﴿وَمَنْ يَكُفَّرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ...﴾ (۱۹)

♦ عدم خضوع و خشوع در برابر قرآن کریم:

آیا وقت آن نرسیده است که دلهای مؤمنان در برابر قرآن کریم و آنچه که از حق نازل گشته خاشع گردد و مانند کسانی نباشد که در گذشته به آنها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آنها گذشت و به جهت مهجوریت آیات آسمانی در بین مردم دچار قساوت قلب و فسق و فجور گشتد.

﴿أَلَمْ يَأْنَ لِلّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّهِ ...﴾ (۲۰)

♦ عدم تدبیر در آیات نورانی قرآن کریم:

آیا در قرآن تدبیر و تفکر نمی نمائید. تلاوتی که در آن تدبیر و تفکر نباشد فاقد خیر و برکت است.

﴿إِنَّمَا يَنْتَبِرُونَ إِلَيْنَا ...﴾ (۲۱)

♦ عدم استماع و انصات صحیح قرآن کریم:

آیا در گوش فرا دادن ما به آیات قرآن روحیه پذیرش آیات و سکوت توأم با تمرکز فکر برای فهم وجود دارد؟

﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِدْ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۲۲)

✿ راهبردها و راهکارهای پیامبر اعظم ﷺ و ائمه‌ی هدی علیه السلام در مقابله با مهجوریت قرآن:

تهدیب نفس و ظهارت ظاهری و باطنی و کسب تربیت قرآنی و زندگی در یک فضای قرآنی و آشنایی با قرآن و دل سپردگی به آن و تأثیر پذیری از آن همراه با خضوع و خشوع خالصانه و استماع و انصات عالمانه و تدبیر و تفکر و عمل به قرآن کریم و بهره برداری از انوار ملکوتی آن از جمله راهبردها و راهکارهای تمسک و توسل به قرآن و مقابله با مهجوریت قرآن کریم می باشد.

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «إِذَا تَبَسَّطَ عَلَيْكُمُ الْفِتْنَ كَتَطْعَنُ اللَّيْلُ الْمُعْظَلُمُ عَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ»^(۲۳)
 «هرگاه فتنه ها همچون شب های سیاه بر شما روى آورده به سراغ قرآن بروید.»
 و نيز فرموده اند: «قرآن سفره مهمانی خداوند است تا می توانيد از ضيافت او
 بهره بگيريد.»^(۲۴)

در دنيای امروز، دشمنان بشرىت با پيشرفته ترين ابزار، از زمين و آسمان، بر
 عقاید و فرهنگ و اخلاق و ايمان ما هجوم آورده و از هیچ گونه توطئه و تحريف
 و القای شبهه دست بر نمى دارند. فتنه ها مانند ابرهای تاريک سایه افکنده و نياز
 انسان به كشتي مطمئن قرآن و عترت از هر زمان بيشتر گشته است.

♦ معرفت به کار آمدی قرآن:

پیامبر اعظم ﷺ می فرمایند: «همانا قرآن نور آشكارا و ريسمان محكم و
 شفابخش بيماري ها و بزرگترین فضيلت و سعادت است. کسی که از قرآن نور و
 راهنمائي بخواهد، او را نورانيت می دهد؛ کسی که کارهای خود را منطبق با قرآن
 سازد، خدا او را از لغزش ها حفظ خواهد کرد؛ کسی که به قرآن تممسک جويد،
 خدا دست او را گرفته و نجات خواهد داد؛ کسی که از احکام قرآن جدا نشود،
 خدا به او رفعت خواهد داد؛ کسی که از قرآن شفاء بخواهد، به او شفاء خواهد داد؛
 کسی که دستور قرآن را بر تمايلات خود و بر هر چيز ديگر مقدم بداند خدا او را
 هدایت خواهد کرد؛ کسی که هدایت را جز در سایه قرآن ببابد، خدا او را گمراه
 خواهد کرد؛ کسی که قرآن را شعار و شيوه خود قرار دهد، خدا او را سعادتمد
 خواهد کرد؛ و کسی که قرآن را مق涤ا و رهبر و نقطه اتكاء خود قرار دهد،
 خداوند او را در بهشت نعيم منزل خواهد داد.»^(۲۵)

♦ توجه به حيات معنوی:

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «اگر می خواهید همچون سعادتمدان زندگی و
 همچون شهیدان از دنيا برويد و... قرآن بخوانيد.»^(۲۶)

عبادت مخلصانه يك ضرورت حياتی در زندگی روزمره ما می باشد و بالاترین
 عبادت را رسول الله ﷺ قرائت قرآن دانسته اند.^(۲۷) قرائتی که از سر اخلاص و

عشق باشد برای اینکه آخرین حرکت لب‌هایمان و ذهنمان تلاوت قرآن باشد باید از همین حال، با قرآن مأнос باشیم و آیات قرآن را عاشقانه زمزمه کنیم تا زبان و دهان و لب‌هایمان به تلاوت قرآن خوبگیرد. انس دائمی با قرآن، و حضور آن در متن زندگی همه مخاطبان قرآن مانع مهجویریت خواهد بود.

♦ فضا سازی قرآن:

ایجاد یک محراب قرآنی با داشتن رحل و قرآن درخانه و تلاوت صبحگاهی و شامگاهی والدین آن هم با صوت یا ترتیلی زیبا و دلنشیں در این فضای نورانی و بهره گیری از نغمات زیبا از قاریان خوب قرآنی برکات حیرت انگیزی در زوایای زندگی افراد بر جای می گذارد.

پیامبر اعظم حضرت محمد مصطفی ﷺ فرموده اند :

«خانه های خود را با تلاوت قرآن روشن کنید و منازل را مانند قبرستان قرار ندهید، چنان که یهود و نصارا چنین کردند. در کلیساها و معبدها به عبادت پرداختند ولی در منازلشان اثری نبود در هر خانه که قرآن زیاد خوانده شود خیر و برکت آن خانه زیاد می شود و اهل آن خانه مشمول عنایات کسترده الهی خواهند شد و آن خانه به اهل آسمان نوری می دهد همانطورکه ستارگان، زمین را روشن می کنند.»^(۲۸)

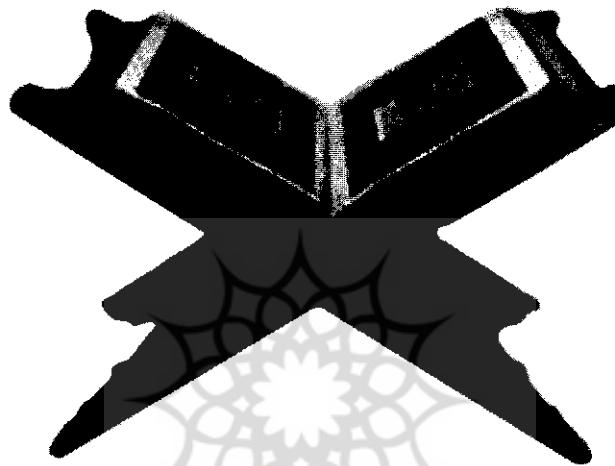
«حالی ترین و فقیرترین خانه ، خانه ایست که در آن قرآن نباشد (یعنی روح قرآن و عمل به قرآن در آن خانه نباشد).»^(۲۹)

تلاوت آهنگین قرآن توسط والدین موجب گرایش کودکان و نوجوانان به قرآن و انس با قرآن خواهد شد و آنها آینده مسیر زندگی خود را همراه با قرآن تعیین می کنند. تربیت قرآنی کودکان در این فضا آسان‌تر می شود و به تعبیر امام علی علیه السلام قلب کودک پذیرش تأثیرات اعجاب انگیز تلاوت قرآن و فضائل اخلاقی که از سوی اعضاء خانه و خانواده بُروز و ظهور می کند^(۳۰) را بهتر از هر وقت دیگر دارد .

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «هر جوان مؤمنی که قرآن بخواند و با قرآن مأнос باشد، قرآن با گوشت و خون او آمیخته می شود و خدا او را با فرشتگانی

بزرگوار که نویسنده‌گان و حاملان قرآنند قرین می‌سازد و قرآن در روز بازپسین، نگاهبان او می‌شود.»^(۲۱)

فرهنگ سازی تجلیل از قرآن، تلاوت عاشقانه قرآن، استماع و انصات واقعی آیات قرآن و تدبیر و تفکر بر مفاهیم و مطالب آیات، از محیط قرآنی خانه و خانواده آغاز می‌گردد و در سطح اجتماع عمومیت می‌یابد و قرآن را از مهجوریت در می‌آورد.

✿ توسعه ادب حضور:

شناخت و معرفت نسبت به شأن و مقام و منزلت قرآن کریم به عنوان عصارة جهان هستی و کلام مستقیم الهی که حی و شاهد همه مخاطبان خود می‌باشد موجبات توسعه ادب حضور در محضر قرآن کریم می‌شود.

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «کسی که از قرآن تجلیل کند از خدا تجلیل کرده و کسی که قرآن را تجلیل نکند، به حريم خدا اهانت کرده است.»^(۲۲)

رسول الله ﷺ وقتی در برابر قرآن قرار می‌گرفتند، بدن مبارکش مرتعش می‌شد و خود را مرعوب احساس می‌کرد و این خوف، خوف عقلی بود.^(۲۳)

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «مادامی که در تلاوت قرآن قلوب شما نرم می‌شود و در خود احساس خضوع می‌کنید، قرآن بخوانید در غیر این صورت حق تلاوت را اداء نکرده اید.»^(۲۴)

ما باید به هنگام تلاوت قرآن، با یادآوری عظمت آفریدگار، در خود حالت خضوع و خشوع به وجود بیاوریم اگر قرآن بر کوهی نازل می شد، آن کوه از خوف خداوند متلاشی می شد اما بسیاری از دلها، در مقام معرفت، از نفوذ پذیری یک کوه سنگی هم کمترند.^(۳۰)

❖ فرهنگ سازی تدبیر و تفکر:

در کهکشان عظیم و بی‌منتهای قرآن، هر آیه، دریچه‌ای است به دنیایی وسیع و پراسرار، و هر سوره، دری است به سیاره‌ای پر رمز و راز که در جای جای آن، رازهای بزرگ نهفته است.

برای آشنایی با روح و معارف قرآن و بهره جستن از برکات و فیوضات آن تدبیر و تفکر لازم است.

قرآن کریم می فرماید: «كتاب مبارڪى بر تو فرو فرستاديم، تا در آيات آن تدبیر کنند و خردمندان از آن پند گيرند.»^(۳۱)

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «وای به حال کسی که آیات الهی را برزبان آورد ولی در آنها تدبیر نکند.» و امام علی علیه السلام فرموده اند: «آگاه باشید که تلاوت بدون تفکر خیری ندارد.»^(۳۲)

امام صادق علیه السلام در این ارتباط فرموده اند: «پروردگارا! عهد نامه خود را منتشر ساختی، پس نگاه مرادر آن عبادت، و قرائتم را تفکر، و تفکرم را موجب عبرت قرار ده. خدایا! قرائتم را قرائت بدون تفکر قرار مده، و نظرم را در قرآن توأم با غفلت مگردان.»^(۳۳)

تدبیر و تفکر در آیات قرآن کلید فهم قرآن است اما تدبیر هم شرایط ویژه‌ای دارد که باید به آنها توجه کاملی شود. بهترین راه فهم قرآن، تهذیب نفس از تعقّلات غیر خدائی و پرهیز از هر گونه تبهکاری و منکری می باشد؛ زیرا مشاهده جمال نورانی قرآن با دیده ضعیف و بسته مُیسَر نخواهد بود. لذا پیشینیان که توفیق تدبیر قرآن نصیب آنها می شد، سیره‌ی آنان در فراگیری قرآن این بود که ده آیه

از پیامبر اکرم ﷺ دریافت می نمودند و تا آنچه از معارف عقلی و دستورات عملی که مربوط به آن ده آیه بود فرانمی گرفتند وارد آیات دیگر نمی شدند.^(۳۹)
امام صادق علیه السلام در دستورالعمل دیگری می فرمایند:

«قرآن با شتابزدگی خوانده نمی شود بلکه کلمه کلمه و با تأثی و با دقت خوانده می شود. پس به هرآیه ای می رسیم که درباره بهشت است باید مقداری وقف کنیم واز خدا آن را مسأله نمائیم، و همچنین اگر به آیه ای رسیدیم که از جهنّم سخن می گوید، باید به خدا پناه ببریم .»^(۴۰)

همچنین برای پذیرش و تأثیر پذیری از قرآن لازم است که دلهایمان را از هرجه غیرخدائی است پاک گردانیم؛ چون تلاوت قرآن عبادت است و قوام عبادت به خلوص نیت است .

پیامبر اعظم ﷺ در این ارتباط فرموده اند: «کسی که قرآن را از روی تظاهر و ریا و جلب توجه مردم بخواند در روز قیامت در حالی محشور می شود که در صورت او جز استخوان چیزی نیست؛ و قرآن گریبان اورا می گیرد و به سوی آتش بزده و در شعله رهایش می سازد.»^(۴۱)

❖ فرهنگ سازی استماع و انصات:

قرآن کریم همه را به این فرهنگ فراخوانده و لطف و رحمت حضرت حق را در گرو استماع و انصات صحیح و واقعی دانسته است. پیامبر اعظم ﷺ در این ارتباط فرموده اند:

«تلاوت کننده و گوش فرادهندۀ به قرآن، در پاداش مساوی هستند.»^(۴۲)
«سوگند به خدائی که جان محمد در ید قدرت اوست، شنووندۀ قرآن که به آن معتقد باشد، اجرش از انفاق یک کوه طلا در راه خدا، بیشتر است.»^(۴۳)
امام صادق علیه السلام فرموده اند: «سکوت به هنگام تلاوت قرآن چه در نماز و چه در غیر نماز واجب است. و هرگاه در حضور تو قرآن خوانده می شود، بر تو واجب است که سکوت کامل را رعایت کنی و گوش فرا دهی.»^(۴۴)

پس بر ما شیفتگان قرآن و پیروان رسول اعظم و ائمه هدی علیهم السلام واجب و لازم است تا هنگامی که دیگران به تلاوت آیات الهی می پردازند با استماع و انصات دقیق :

- * احترام قلبی خویش را نسبت به کلام الهی ابراز داریم;
- * در مقابل این بارقه رحمت، سر تعظیم و تواضع فرود آوریم;
- * برای شنیدن مشتاقانه و عاشقانه این کلام بزرگ آسمانی، اعلام آمادگی کنیم؛
- * در معانی و مفاهیم آن توجه و تأمل کامل نموده و زمینه تدبیر و تفکر را در خودمان ایجاد نمائیم؛
- * با سکوت و تمرکز فکر، جان خود را در معرض تابش این آفتاب حیات‌بخش قرار دهیم؛
- * با استماع و انصات بایسته قلب و روح خسته و پریشانمان را شاداب و پرتحرک نمائیم؛
- * و با استماع و انصات سیستم ایمنی بدن‌هایمان را فعال و آثار و عوارض بیماری‌های روانی و جسمی را کاهش و مرتفع نمائیم... .

همه مسلمانان بدین منظور و نیت با آیات قرآن آشنا می شوند که این آشنایی تبدیل به انس باقرآن گردد و انس حالت تأثیر پذیری به وجود آورد و تأثیرپذیری موجب عمل به دستورات آسمانی قرآن گردد.

در احادیث بسیاری که از پیامبر اعظم صلوات الله علیه و آله و سلم و ائمه معصومین علیهم السلام برایمان به یادگار مانده، عقوبت دردناک کسانی بیان شده که قرآن را فرا گیرند، اما به دستورات آن عمل نمی نمایند.

پیامبر اعظم صلوات الله علیه و آله و سلم فرموده اند: «کسی که قرآن را فرا گیرد ولی به آن عمل نکند و محبت دنیا را بر قرآن مقدم بدارد، خود را متوجه خشم خدا قرار داده و با یهود و نصارا و کسانی که قرآن را پشت سر انداخته اند محسشور خواهد بود و این شخص روز قیامت کور محسشور می شود. پس عرض می کند: خداوند چرا مرا کور محسشور فرمودی درحالیکه من بینا بودم؟ خداوند می فرماید: همین است. آیات

من به تو رسید ولی همه را فراموش کردی. بنابراین تو نیز امروز از فراموش شدگان هستی. پس امر می‌شود تا به سوی آتش روانه شود.^(۴۵) رسول الله ﷺ در نقل دیگری فرموده اند: «چه بسا تلاوت کننده قرآن است که قرآن او را لعن می‌کند.»^(۴۶) در حدیثی دیگر پیامبر رحمت خطاب به همه نسلها و همه انسان‌ها در همه اعصار و قرون فرموده اند:

«ای مردم! معارف قرآن را فراگیرید و از تلاوت آن غفلت نورزید و بدانید که قرآن با شماست؛ پس شما از قرآن تبعیت کنید و پشت سرش راه بروید و جلو او قرار نگیرید، زیرا قرآن پیروان خود را به بهشت راهنمائی می‌کند و آنان که قرآن را پشت سرگذاشتند و آن را مهجور گذاشتند به جهنم می‌روند.»^(۴۷) یکی از موضوعات مهمی که قرآن کریم آن را ره آورد وحی می‌داند «حیات طیب» یا زندگی پاک و منزه است. قرآن می‌فرماید: «زندگی و حیات طیب، بهره کسانی است که هم از نظر جان مؤمن و معتقد و هم از نظر عمل، صالح و شایسته باشدن.» «من عمل صالح‌امن ذکر او اُنثی و هو مؤمن فلنَّحِيَّةَ حَيَاةً طَيِّبَةً...»^(۴۸).

امیدوارم خدای متعال آن توفیق را مرحمت کند که دلهای ما ظرف معارف قرآن کریم باشد. هم آیات قرآن را در مقام تلاوت بخوانیم و هم با معانی بلند آنها مأیوس بشویم، و بعد معانی آنها را در جانمان به عنوان علم راسخ جایگزین کنیم. و همراه با آن عمل صالح را طبق آنچه قرآن راهنمائی کرده انجام دهیم، تا قرآن در دنیا و آخرت با ما باشد.

والسلام

پی نوشتہا :

(۱)

- (۳۰) عده الداعی /صفحة ۲۱۲
 (۳۱) گفتار فلسفی /ج ۱ (ترتیت جوان) فلسفی /
 محمد تقی
 (۳۲) الحیة/توب الاعمال
 (۳۳) مستدرک الوسائل /جلد یک /باب القرآن
 آداب تلاوت قرآن /ائز مهدی مشایخی
 (ص ۱۱۹)
 (۳۴) مستدرک الوسائل /جلد یک /باب القرآن
 ایمارة ۲۱۷ ص ۲۲ سورة حشر
 (۳۵) سورة من آیه ۲۳
 سورة بقره /آیه ۷۴
 (۳۶) سورة مائده /آیه ۶۸
 (۳۷) شیخ کلبی /کافی/ج ۲/کتاب القرآن /ص ۱۸
 (۳۸) سورة فرقان /آیه ۳۶
 (۳۹) سورة اعراف /آیه ۱۷۰
 (۴۰) سورة بقرة /آیه ۱۲۹
 (۴۱) سورة بقرة /آیه ۱۵۹
 (۴۲) سورة آل عمران /آیة ۲۱
 (۴۳) سورة بقره /آیه ۱۰۱
 (۴۴) سورة بقره /آیه ۱۲۱
 (۴۵) سورة حديد /آیه ۱۶
 (۴۶) سورة محمد (ص) /آیه ۲۴
 (۴۷) سورة نحل /آیه ۹۸
 (۴۸) مجمع البیان /جلد یک
 مشایخی /مهدی /آداب تلاوت قرآن
 (۴۹) سورة نحل /آیه ۹۷
 (۵۰) مجمع البیان /ج ۲ /کتاب القرآن
 شیخ کلبی /کافی /ج ۲ /کتاب القرآن /ص ۵۹۸
 کنز القمال حدیث ۲۲۵۶
 علامہ مجلسی /محمد باقر /بحار الانوار /ج ۹۲ ص ۳۱
 علامہ مجلسی /بحار الانوار /ج ۹۲ ص ۳۱
 مجمع البیان /جلد یک
 شیخ کلبی /کافی /جلد ۲ /کتاب القرآن